

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 62.

V Ljubljani, v sredo 3. novembra 1897.

Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Volitve v delavsko zavarovalnico proti nezgodam v Trstu.

Nepravilnosti, ki spremljajo priprave za volitve v delavsko zavarovalnico proti nezgodam v Trstu, so tako kričeče, da mora vlada, ako ima še kaj moralnega čuta, poseči vmes in poskrbeti, da se razpišejo nove, zakonite volitve. Omenjali smo že zadnjič, kaj se je zgodilo z volilnimi listi na Goriškem. Da so se pa tudi na Kranjskem zviti Lahi poslužili jako krivičnih sredstev, da bi obdržali zavarovalnico v svojih pesteh, kaže naslednji dopis:

„Slavna trgovska in obrtniška zbornica
v Ljubljani!

Vsled poziva, da se volilni listi za delavsko zavarovalnico proti nezgodam v Trstu upošljejo na slavno zbornico, si usoja podpisani sledeče na znanje dati: Komisija za volitev v delavsko zavarovalnico je odposlala po pošti na podjetnike volilne liste.

Volitve so zdaj razpisane za predstojništvo in razsodišče. Vsak podjetnik bi moral toraj dobiti volilne liste za oba odbora. Pri pregledovanju nekaterih poslanih volilnih listov v okraj Novo Mesto je pa podpisani zasledil, da je bilo mnogim podjetnikom vedoma poslanih volilnih listov za samo razsodišče in ne tudi za predstojništvo. Ker ni bilo poleg volilnih listov nikakega pojasnila ali dopisa, iz kojega bi bilo mogoče podjetnikom razvideti, da se vršijo zdaj tudi volitve v predstojništvo, je ob sebi umevno, da tisti niso zamogli v postavno označenem času volilnih listov reklamirati. Podpisani si toraj usoja slavno zbornico na to nečuveno in protipostavno postopanje opozoriti, iz katerega se mora naravno sklepati, da je volilna komisija zlorabila svoje delovanje in na tak nesramen

način mnogim podjetnikom onemogočila, udeležiti se volitve tudi v važno predstojništvo.

Prav gotovo je še veliko število družih podjetnikov na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji, kateri so dobili volilne listke samo za razsodišče in ne tudi za predstojništvo, in si podpisani vsled tega usoja slavno zbornico prositi, naj slavnoista izvoli nemudoma vse potrebno ukreniti, da se te, na povsem protizakoniti podlagi vršče se volitve nemudoma uničijo in nove volitve razpišejo, in da se za to skribi, da pridejo v bodoči volilni odbor take osebe, katere bodejo skrbne, da se bodejo našim podjetnikom poslali slovenski pisani volilni listi, (in ne, kakor zdaj, nerazumljivi nemški in laški) in tudi ne, kakor zdaj, samo za razsodišče, temuč i za volitev v predstojništvo, in to vse pravočasno.

Podpisani upa, da bode slava zbornica ves svoj veliki upliv v to porabilo, da se take nesramne nepostavnosti ne bodejo več ponavljale. Konečno si podpisani dovoljuje slavno zbornico opozoriti, da je na vseh volilnih listih izpuščen dan volitve, dan reklamacije in tudi poduk, kdaj in kako naj delavci in podjetniki volijo. V prilogi se dostavlja kovert z dotičnimi volilnimi listi in dupplo za samo razsodišče, in sicer, da bi bila pomota še večja, sta dva volilna lista celo v laškem, tukaj neznanem jeziku. Podpisani se se danes sledeči podjetniki, ki so prejeli volilne liste samo za razsodišče, pritožili, da niso prejeli tudi volilnih listov za predstojništvo, kar naj sledeče priloge pričajo: Gg. Josip Kušček in Anton Kus v Rudolfovem, Anton Kokalj v Rudolfovem-Bršljinu, Janez Gril v Rudolfovem-Debindolu, Janez Golob v Rudolfovem-D. Straži, Josip Olivo v Rudolfovem. Dalje: Josip Dular v Rudolfovem, Vincenc Zupančič v Toplicah, Franc Jerman v Rudolfovem, Iv. Auguštin v Toplicah, Mihael Gimpelj v Toplicah.

Podpisani bode pri družih podjetnikih poizvedoval, če znabiti še kdo drugi tudi ni prejel volilnih listov za predstojništvo.

Naloga slavne trgovske in obrtniške zbornice bi tedaj bila, nemudoma dobiti nadaljne poizvedbe iz družih političnih okrajev na Kranjskem.

Rudolfovo, dne 30. oktobra 1897.

Simon pl. Sladovič,
načelnik okrajne bolnišne blagajne.“

Upamo, da bode kranjska trgovska in obrtna zbornica to stvar brzo vzela v roke in da bode odločno varovala koristi dežele Kranjske. Ne moremo se pa dosti načuditi, da gospoda, ki je določala kandidate, ni poskrbela tudi za to, da bi bili slovenski časopisi prinesli pravočasno imena vseh zavarovanih podjetij, kakor je storila „Soča“ za Goriško. Brez imenika ni mogoča uspešna agitacija, zlasti ne na kmetih. Imenik dobiti v roke je tem bolj potrebno, ker je mnogo podjetij nezavarovanih. Dalje bi se po imeniku sploh lahko razpela tudi v prihodnje živahnejša agitacija za pristop k temu prekoristnemu zavodu. Ako bi bili zavarovani vsi slovenski in hrvaški obrti, bi ne bilo treba za izpodrinjenje Lahov iskati nam pri Nemcih pomoči, kakor se je žal zgodilo — na veliko sramoto slovanske večine v teh deželah — pri sestavljanju kandidatov za volitve dne 6. t. m. Želeč braniti prava slovenskega delavca, bomo v bodoče na to zadevo obračali še večjo pozornost.

Dr. Tavčar v Vipavi.

Nikdar nij vzdignil dr. Tavčar kostij svojega rojstva, da bi bil šel na kak shod, kjer je treba ljudstvo podučevati. V jesenskem času je navadno hodil na zajce. Letos je pa postal silno gibčen, ker je treba osmešiti vseslovenski shod, dobiti nov stebriček za zvezo z liberalnimi Nemci

Janko Kersnik kot človek.

(Spominska črtica).

(Konec.)

II.

Čvrsto trobi lovski rog, da glasno odmeva čez dol in log. Kersnik je zbral svoje lovce — in sedaj hajdi čez drn in strn, hribe in griče nad zajce in zajklje, lisice in lisjake, srne in srnjake. A pardon! srn pokojnik ni dovolil streljati, ker bi jih bil rad zaplodil; kadar je pa imel lovce-goste, takrat so sicer smeli pokati po starkah, mlade srnice pa so imele tudi tedaj svoboščinsko pismo.

Nekega dne sliši Kersnik pok na pok, ki je prihajal naravnost od velike ceste. Čudno se mu je zdelo, kaj streljajo naprej in naprej po veliki cesti navzdol. Nekaj sluteč pravi: „Sedaj-le so mi pa gotovo kako neumost naredili“. In glej! slovesno mu prineso ustreljeno — srno; on pa dotičnega lovca, ki jo je ustrelil, obsodi v kazen, da mora dati dve nedelji zaporedoma „za pijačo“.

Tako je varoval lahkonože živalice, pazil pa tudi na to, da se ljudem ni delala škoda. Hodil pa je na lov radi zabave; lovil je, da je lovil. Sam se je izrazil, da ima rad „mnogo streljanja pa malo pobijanja“. No, nekoč pa vender ni bil zadovoljen, ko so zelo pokali, a malo ustrelili! Na lovu je bil navadno kaj vesel. Lovci ne morejo prehaliti njegove dobrosrčnosti in

prijaznosti. Prava zabava se je seveda še le razvila pri kozarcu vina, na katerega je vselej povabil po končanem trudu svoje pomagače. Tu so marsikatero pametno uganili, in Kersnik ni bil zadnji, ki je kako prav „lovsko“ razdril, pogladivši si lepo svojo brado in veselo se zasmejavši. Pri takih prilikah govoril je rad čisto po kmetiško, kar se mu je podajalo, ter zabaval celo omizje s prijetnim svojim sarkazmom in zdravim humorjem.

III.

Koliko je storil dobrega rajni Kersnik, tega seveda mi ne moremo vsega vedeti, a zapisano je gotovo v knjigi življenja. Ako bi prišli pred nas vsi oni, katerim je pomagal s svojim svetom, rešivši jih tako neprijetnostij in neprilik, vsi oni, kateri so prejeli od njega gmotno pomoč, vsi oni, ki so našli pri njem tolažbe in bodrila v svojih nadlogah: o to bila lepa vrsta, ki bi pričala glasno, da Janko Kersnik ni živel samo zase in svojce, marveč za svojega bližnjika. Ako bi se oglasila različna društva in razne zveze, katerih podpornik je bil, ali katerim je s svojim posredovanjem naklanjal podpore, potem bi zadostno spoznali, koliko je mož dajal v dobrodelne in narodne namene. A ne le, da je sam žrtvoval veliko, ampak naganjal in nagovarjal je tudi druge, o katerih je vedel, da imajo, pa so trdi, toliko časa, da so se omeščali.

Z zaupanjem so se zatekali k njemu ne samo preprosti ljudje, katerim je bil vedno prijateljski svetovalec, pomočnik in učitelj, marveč tudi omikanci so iskali čisto pri njem sveta, ker je bil previden, izkušen, zraven pa tudi prebrisan človek, da malo takih.

Kakor je bil vnet za blagor posameznika, tako je skrbel tudi za občno korist. Vsega in vsem po volji gotovo ne more nihče narediti, tudi Kersnik tega ni mogel; toda, ako že vselej ni mogel koristiti, tedaj pa vsaj škodoval nij. Občini n. pr., kateri je županoval dolgo vrsto let, ni napravljaj nikoli posebnih troškov, nasprotno pa pokril marsikaj iz svojega žepa. Res je, da bi bil pri svojih zmožnostih storil morebiti lahko še kaj več — sam se je obtožil, da je premalo delaven — a to je pa tudi res, da je z ozirom na obile posle, katere je opravljal, samo s svojim pisateljstvom storil že toliko, da je mirno mogel leči k pokoju ter si je bil lahko v svesti, da ni živel zastoj. Sicer moramo pa upoštevati tudi to dejstvo, da smo pri marsikakem podjetju pogrešali le navidezno Kersnika, v istini pa je bil zasnovatelj in voditelj on: on je dajal impuls, od njega je prihajala inicijativa.

Pokojnik si je ustvarjal o ljudeh lastno sodbo, katere si nij dal kar tako ovreči. Njegov vpliv na človeka je bil poučen in dobrodejen, Kersnik nij bil uničujoč živelj.

v deželnem zboru in udariti po „častiti duhovščini“. Napravil je zadnje dni veliko gonjo, ne na zajce, ampak na — „farje“ v idrijskem in vipavskem okraju. V Žireh jih je nagnal samo z „raztrganci“, v Vipavi, kjer je njemu na čast kandidat Božič dal streljati, se je pa čutil že bolj domačega in je dokaj jasno označil, da so duhovni: 1.) pijanci, katerim se na obrazu ne vidi, da je Vipavska dolina v stiski; 2.) sleparji, ki izkoriščajo neumnega kmeta v svoje namene; 3.) zanikerneži, ki se vtikajo v „naše“ posvetne zadeve in zanemarjajo svoje cerkvene posle; 4.) neusmiljenci, ki s prodajanjem sladkorja, platna in židanih rut spravljajo uboge trgovce in njih družine na beraško palico; 5.) goljufi, ki deró kmeta ter mu kot mašniki slabo blago za dobro prodajajo; 6.) pohujšljivci, ker napeljujejo kmeta k pijančevanju; ter 7.) in 8.) še dvakrat sleparji, ker razpečavajo ponarejeno tirolsko vodo med slovenske kmete kot nebeško vino, in ker so v vipavski vinarski zadrugi ravno v tem času, ko so Vipavci taki reveži, da se samemu Bogu smilijo, vzeli s petijotsko fabriko dobro ime poštenemu vipavskemu vinu.

To je tedaj Tavčarjev program! Rekel in pisal je Tavčar, da bode razložil na shodu program narodne stranke, pa v vsem svojem govoru nij zinil o narodnem programu, ampak je le „farje“ nabijal, zraven pa farizejski pristavil, da je on sam boljši katoličan, kakor marsikdo, ki neprestano rožni venec v rokah svalka in oči hinavsko proti nebu zavija. — Mi pa pravimo: če je to, kar je dr. Tavčar v Vipavi govoril, program narodne stranke, potem je tudi vsak petijot pristno vino. Vipavci morajo biti silno zagovljeni, če se jim pri Tavčarjevem izvirno-mokraškem govoru niso odprle oči.

Sicer niso advokati angelji in duhovni ne taki satani, kakor jih je risal dr. Tavčar, vendar pa lahko rečemo, da je katoliško-narodna stranka zaslužila malo lekcije zaradi svoje naivnosti. Zakaj nij dr. Šusteršič, kakor smo mi svetovali, vrgel na vseslovenskem shodu na stol dr. Tavčarja in njegove nemško-liberalne politike? Zakaj se nij vprašalo tačas zbranih 2000 Slovencev, kaj menijo o programu in „zvezi“ dr. Tavčarja? Zadoščenje imamo sedaj tudi še po drugi strani. Včasih nam je že kdo rekel: „Pa pustite dr. Tavčarja, saj je to vendar nedolžna duša!“ O, mi poznamo to dušo jako dobro od te, in še od druge strani. Ta sad farških žuljev, bo za Slovence še osodepoln!

Zgodovinsko zanimivo je to, da ob istem času, ko iz vseh strani privandrani Nemci naskakujejo Ljubljano in v slovenski metropoli prepevajo svoj „Siegessgesang der Deutschen“, dr. Tavčar s sokolsko hrabrostjo udriha po tistem stanu, v katerem je brez dvoma še naj-

manj renegatov in največ idealnega, narodnega navdušenja, in pa to, da je dr. Tavčar javno obžaloval, da mu pri lepem delu ni utegnil pomagati župan ljubljanski, ker je moral kot načelnik policije baš usta mašiti — Slovincem v Ljubljani.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 1. nov. — Že leta in leta se pogovarjajo možje po novonemških gostilnah o tem, da bi bilo prav, ako bi se predmestje Kandija priklopilo mestu. Do resnega koraka pa v tej zadevi do danes še nij prišlo, akoravno bi taka spojitev ne koristila samo Novemu Mestu, ampak tudi Kandiji. Nekoliko nezadovoljnežev se res proti temu repenči in rogovili, a sami ne vedo, zakaj. Novomeška občina naj se vendar enkrat resno loti tega vprašanja. Dandanes se povsod gleda na to, da se mesta, ki hočejo napredovati, združujejo z bližnjo okolico. Ker jih je tudi pri nas mnogo, katerim je pri srcu blagor mesta in Kandije, ne dvomimo, da se jim bode posrečilo, premagati nasprotstva in dovršiti to potrebno združenje.

Nedavno je bila važna seja našega mestnega sveta. Določalo se je glede zidanja nove hiše, v kateri bi se priredila stanovanja uradnikom. Polnoštevilno so se udeležili seje tudi gospodje virilisti. Ker imajo ti gospodje svoje hiše, so na vse načine dokazovali, da mestu nij treba zidati hiše za uradnike. Radi bi namreč pri prvi priliki uradnikom v svojih hišah stanovanja podražili. S takimi dokazi pa vendar niso mogli dobiti na svojo stran večine mestnega sveta. Odbor je sklenil, da naj se kupi primeren stavbeni prostor in prihodnjo pomlad prične z zidanjem hiše. Želeti bi pač bilo, da se ne sežida kakšna kočica, ampak velika hiša, ki bode potrebam primerna.

Še nekaj. Na novomeški kolodvor drži državna cesta, ki je veliko preozka in celo za življenje nevarna, ker se nad cesto utrgujejo skale. Na tej cesti je velik promet, ob cesti pa ni nikakega pešpota. Ljudje se jako težko umikajo vozovom, zlasti v jeseni, ko pridejo na cesto še kupi gramoza. Ali res nihče ne zna potrkati na prava vrata v ministersvnu, da bi se cesta razširila in naredila ob strani pot za pešce?

Ob Sočinih bregovih, 1. nov. — V državnem proračunu za l. 1898. je postavljena svota v znesku 80.000 za železni most, ki bode držal čez Sočo blizu železniškega mosta. S tem bo skrajšana pot furlanskim voznikom v Gorico. Tudi doljni Brici se bodo posluževali tega mosta. Zanimivo pri tem je pa to, da je tako naglo vlada odobrila načrt za novi most, ker bode v prvi vrsti koristil Lahom. Vse drugače se godi, ko je treba na slovenski strani začeti kako delo.

Govori se, da se bodo na Sv. Gori uvedle italijanske pridige. Od kod to in zakaj, se ne ve.

Nekateri hočejo reči, da italijanski romarji to želijo. Dvomimo, da bi se zbiralo toliko italijanskih romarjev, da bi jim bila italijanska pridiga potrebna. Kakor se zdi, tu ne gre toliko za božjo besedo in zveličanje duš, nego bolj za italijansko propagando v cerkvi. Italijanski čifuti v Gorici radi svoje nosove stegujejo na cerkveno polje in s pomočjo cerkve hočejo ustrezati svoji zagrizenosti. Ako bi bila italijanska pridiga na Sv. Gori res potrebna, in ko bi Lah ne imeli postranskih namenov, tedaj naj bi bilo. Saj se tudi na Barbani blizu Gradež-a, dasi je ta božja pot v laški deželi, vsako leto dne 15. avgusta slovenski pridiguje. Sedanji krški škof je že tam večkrat slovenski pridigoval. Vkljub vsemu temu bi po našem skromnem mnenju ne bilo umestno, v sedanjih razburjenih časih uvajati na Sv. Gori novotarije. Počakati je treba mirnejših časov!

V Furlaniji pridno snujejo Raiffeisenske posojilnice, pri katerih z večine sodelujejo duhovniki. Dandanes smo že tako daleč prišli, da duhovnik mora res povsod biti, če hoče dobro stvar napredovati.

Mnogo ljudij pri nas nestrpnost in radovednost pričakuje imenovanja goriškega nadškofa. Vse stranke si želijo vikšega pastirja po svojem srcu. Žal, da tudi v tem prevažnem slučaju le strankarstvo odločuje. Najboljše bi bilo, da goriški nadškof ostane nad strankami in se ne spušča v politični boj.

Politiški pregled.

Ministra Badeni in Gautsch sta bila v avdienci pri cesarju. Badenju je dal cesar prosto roko in izrazil popolno zaupanje. Ako se vsprejme v jutrišnji seji ko bode levica napela vse sile, nagodbeni provizorij in premaga obstrukcija, ostane še državni zbor skupaj, če ne, prekine parlamentarno delovanje. Poskrbela bode tudi vlada, da poneha hujskanje nemškega ljudstva na Češkem, z izjemnim stanjem. Kmalu se snideta delegaciji na delo.

Grof Goluchowski, avstrijski minister vnanjih zadev, pojde dne 6. novembra v Monzo na Italijansko, kjer se snide z italijanskim kraljem Umberto, ministerskim predsednikom Rudinjem in ministrom vnanjih zadev Viscontijem. Pripisuje se temu sestanku političen pomen, češ da se bode razpravljalo o političnem položaju in o trozvezi.

Baron Schmidt-Zabierow, koroški deželni predsednik, je šel na Dunaj, da vloži prošnjo za vpokojenje. Potem pojde v pokoj na svojo novo vilo pri Voloskem.

Dunajski krščanski socialisti so priredili včeraj velikanski shod, na katerem se je razpravljalo o nagodbenem provizoriju z Ogersko.

V Pragi se ustanovi konzulat švicarske republike, tako da bodo potem ondi trije konzulati vnanjih držav, namreč severoameriški (zjed. drž.), francoski in švicarski, kar bo pospeševalo trgovino s temi državami.

Društvo poljskih železničarjev v Lvovu je pretrgalo zveze s poljskim socijalnodemokratskim železničarskim glasilom ter je pričelo izdajati svoj list.

Antisemitstvo med Poljaki vedno bolj narašča. Doslej imajo Poljaki sedem odločno antisemitskih listov, a tudi mnogi drugi antisemitizmu niso nasprotni. Na deželi deluje več sto kmetskih antisemitskih društev. V državnem zboru imajo gališki antisemiti šest zastopnikov svojih društev.

Dr. Lecher, ki je govoril v državnem zboru dvanajst ur, je junak, katerega sedaj občuduje in kot boga časti ves nemški svet. Ko se je bil dne 31. oktobra vrnil v Brno, so mu Nemci napravili velikansko ovacijo na koloivoru. Na pozdrav župana Wieserja je omenjal dr. Lecher, da naj se spominjajo njegovi častilci železniških voz, ki stoje pred kolodvorom, in tira, ki drži v nemško cesarstvo, k nemškemu morju, koder bivajo rodni bratje. Po ovaciji so drli nemški dijaki češkemu poslancu dr. Stranskemu pred stanovanje žvižgat.

V Berlinu bodo dne 12. novembra napravili politični shod avstrijski poslanci dr. Funke, Prade in Wolf. Nemški časniki pravijo, da se je berlinska policija, ki je ta shod dovolila, postavila na visoko stališče. Gotovo! Na prenizko

IV.

Predno se poslovimo od Janka Kersnika, spominjajmo se še bolezni njegove, momenta, ki lepo osvetljuje značaj njegov.

Pred dvema letoma je bilo, ko smo pokopavali dr. Kersnika, brata Jankovega, in tedaj je baje znani ljubljanski zdravnik svetoval Janku, naj se varuje, sicer pojde v kratkem za bratom. Janko je bil skoro malo nevoljen radi tega; ne vemo, ali je verjel, ali ne, samo toliko je gotovo, da se je od tistega časa nekako umaknil javnosti. A kmalu so se pokazali sledovi bolezni. Da se je ravnal Kersnik po nasvetu zdravnikovem, morebiti bi še ne bil zapadel kruti usodi, a mož ni hotel o kakem zdravniku nič slišati. Ker je bil vedno čvrst in zdrav ter ni rabil zdravniške pomoči, menil je menda, da mu bode tudi sedaj bolezen odpodila čvrsta narava. Toda žalibog, da temu ni bilo tako! Bolezen je napredovala, a on je le prikrival, češ da ni tako hudo. Kako pa je prav za prav sam pri sebi mislil, spričujeta najbolje ta dva slučaja. Ko je prodal nekaj lesa, dejal je: „To je bilo zadnje, kar sem prodal — jaz!“ In ko ga je prišel obiskat znanec ter ga tolažil, da bo bolje, rekel mu je menda: „Dragi moj! nič me ni treba tolažiti; vem kaj me čaka, samo, prosim Vas, ne pripovedujte mi tega mojim ljudem!“ Pozneje se ga je poprijela neka otož-

nost, da ni pustil nikogar k sebi, še z domačimi ni govoril veliko. Naposled se je začel vendar zdraviti, a je bilo že prepozno. Vedel je, kaj mu je usojeno, a svojem je le vedno zakrival in jih tolažil, da se mu boljša. Iz ljubezni do njih jim ni hotel kaliti in greniti življenja, raje se je odtegnil, samo da bi ne videli, kako mu pešajo moči, ter bi ne bili radi tega potrti in žalostni. Obupno je moralo biti njegovo stanje! Nekdaj cvetoče telo mu je venelo. Vedel je, da bo moral zapustiti vse, kar ga veže na ta svet, a ker je bil tako nesrečen sam, ni hotel storiti še bolj nesrečnih tudi drugih z žalostnimi poročili: zato jim je raje dajal upanje, da okreva... Koliko zatajevanje! In ta potrpežljivost, s katero je prenašal svoje gorje!

Tako so potekali dnevi, tedni in meseci, a Janko je vedno bolj zorel za drugi svet, dokler ga ni preselila rešiteljica vseh nadlog v boljše življenje. Veliko lažje bi nam bilo sedaj pri srcu, ako bi ga bili videli o bolezni kdaj med seboj, a on ni hotel, da bi ob pogledu na njegovo bol trpeli še mi. Umaknil se nam je, ker je bil plemenit človek. Ob njegovi gomili pa se povprašujemo s pesnikom:

•Kje tak je še med nami,
Kot on, ki spi v prezgodnji groba jami?•

L.

stališče se pa postavlja avstrijska vlada, da ne zapre v Avstrijo se vračajočim izdajalskim mo-žicem meje. Ta shod bode dokazal, po čim je pri Nemcih avstrijska državna ideja.

Na Kubi je izdal maršal Blanco prokla-macijo, s katero se proglašja, da dobi otok samoupravo, tako da se vzdrži suvereniteta Španske.

Domače novice.

Osebnosti. Na dan vseh svetnikov da-rovat je v Rimu novo mašo znani slovenski pesnik Mihael Opekca. — „Glasbena Matica“ je pridobila za učitelja na cellu izvrstnega solista g. Juneka. — C. kr. notar g. Jernej Zupanc dobil je naslov cesarskega svetnika. Starosti slo-venskih rodoljubov čestitamo od srca.

Premisleka vredno. Dolenjski železnici sta sicer izkazali za minulo leto še primankljaj, ker je vedno treba novih mostov in poprav, kakor pri vsakem takem podjetju. Promet se pa vender množi in železnici obetata ugodno bodočnost. Naj-večjo terno je pri tem delu zadela patrijotična Kranjska hranilnica. Prevezela je 6 milijonov pri-joritetnega posojila dolenskih železnic za 90 %, namreč za 5.400.000 gld. Ko bi bila kranjska hranilnica to dobro hipotekovano posojilo pre-vezela al pari in bi ne imela namena tudi pri tem se mastiti, ne bilo bi treba kranjski deželi plačevati obrestij od 600.000 gld. Dandanes je denarja dovolj na svetu, zlasti ga lahko dobé na posodo dežele na nizko obrestno mero. Ali bi ne bilo tedaj dobro, ko bi upravni svet dolenskih železnic malo poprašal okoli, kje bi se dobilo onih 6 milijonov prioritetnega posojila, za katero garantuje dežela kranjska, vsaj na 3½ %, da bi se potem ta svota vrnila Kranjski hranilnici, ki tirja od posojila 4 % obresti. Na ta način bi se kranjska dežela lahko oprostila visokih, in za ubogo deželo jako občutnih prispevkov. Značiti bi se z ozirom na potresne rane, katere se v deželi še nikakor niso zacelile, dalo omajati finančno ministerstvo, da bi iz svojih lepih za-kladnic po nižjih obrestih dalo posojilo, kakor Kranjska hranilnica. Priporočamo to zadevo na-šim gg. deželnim in državnim poslancem v pre-mislek. — Usojamo si tudi vprašati, zakaj je ravnateljstvo dolenskih železnic (isto velja tudi od vrhniške) na Dunaju, in ne v Ljubljani, kjer je glavni sedež delničarjev? Ko bi bilo rava-nateljstvo v Ljubljani, prihranilo bi se tudi precej tisočakov na leto. Gleda naj se na koristi dežele in ne toliko na koristi onih, ki so tako srečni, da so se splazili med člane upravnega sveta!

Na volilnem shodu v Žireh so govorili dr. Krek, vodja Povše in dr. Žitnik. Vodja Povše je krepko ožigosal Tavčarjevo postopanje, ki po vseslovenskem shodu priporoča potrebo gospodarske zveze z nemškimi liberalci na Kranj-skem ter straši volilce, da v gospodarskem oziru ničesar ne dosežejo, ako se ne oklenejo te Slo-venstvu pogubne zveze. Povdarjalo se je, da naj se kandidat drži sklepov vseslovenskega shoda in zlasti glede gospodarskega vprašanja ondi sklenjenih resolucij, kar je gotovo umestno.

O slavnosti „Südmärkisch-Sängerbunda“ v Ljubljani pripoveduje „Tagespost“ „von der rie-sigen Theilnahme der deutschen Bürgerschaft Laibachs“. Na slavnost je došlo nekaj pevcev z Jesenic (!) in iz Domžal, Trsta in Celja. Zasto-pane pa so bile po odposlancih: Koroška, Nižja Avstrija in Tirolska. Došlo je 70 brzojavnih po-zdravov iz Nemčije in od drugod, ki so izražali veselje, da se Nemštvo v Ljubljani zopet oživlja ter povdarjalo veliko važnost „Sängerbunda“. Na slavnostnem komersu je profesor dr. Binder kričal „Hoch“ Ljubljani, njeni nemški preteklosti in njeni nemški — bodočnosti.

Slovenci pozor! Piše se nam z Gorenj-skega: „Kakor se sliši, je vzel domačo, znano in slovečo gostilno pri „Petranu“ na Bledu v na-jem kantiner Lorenc na Savi, čegar sinek Karl, znani hujskač in strupeni Nemškutar, je peljal celo vrsto delavcev s Save pri Jesenicah, samih koroških Slovencev iz Rožne doline, k slavnosti „Südmärkisch Sängerbunda“ v Ljubljano. Slo-venci bodemo skrbeli, ko to gostilno novi go-spodar prevzame, da se je bodemo tako ogibali, kakor vrag križa“.

Praznik vseh svetnikov je na ljubljanskem pokopališču zbral tisoče ljudstva. Pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ sta peli žalostinke. Izmed grobov slovenskih velmož je bil najlepše okrašen grob Kopitarjev, na ostalih pa smo letos pogrešali slovenskih trobojnic. Drugo leto nam bo treba storiti primernih korakov, da se pre-preči na ljubljanskem pokopališču razobešanje frankfurtarskih trakov.

Slovensko gledališče. V nedeljo se je pred-stavljaj „Stari korporal“, v ponedeljek pa „Mlinar in njegova hči“. Zbralo se je v gledališču dokaj nedeljskega občinstva, kateremu sta igri ugajali. Jutri 4. t. m. ponavlja se tako sijajno uspela opera „La Traviata“. V saboto, 6. t. m., „Kozarec vode“, veseloigra v petih dejanjih, spisal Scribe. Kmalu potem pride na vrsto Auberjeva opera „Fra Diavolo“ in kot druga opera noviteta Ver-dijev „Maskaradni ples“. V drami pripravlja se nova veseloigra „Tretja hči“ iz peresa ruskega pisatelja Krilova z gospico Hilbertovo v naslovni ulogi.

Slava Slovencev v Ameriki Včeraj došli „Amerikanski Slovenec“ prinaša poročilo o slav-nostnem vmeščenju slovenskega škofa č. g. dr. J. Trobca v St. Cloudu. Od vseh strani doneli so mu pozdravi ondotnih Angležev in Nemcev. Ameriška „Hrvatska Sloga“ piše o tem: „Naši bratje Slovenci so v tej deželi prišli do velikega ugleda in spoštovanja in to zbog svojih cer-kvenih dostojanstvenikov. Danes broji slovenski narod, ali kakor jih mi poznamo pod imenom „bieli Hrvati“, v tej Uniji tri vladike, 2 generalna vikarja in skorej 40 svečnikov in 50 bogo-slovcev. Ne mine 10 let, ko bodo naši bratje Slovenci imeli 10 vladik in 4 nadvladike, saj imajo med sedanjim svečeništvom pametnih glav, ki se za stalno povspnejo do višje časti. Irski narod, izvanredno poseda vsako pravo v tej de-želi, in to vse radi velikega vpliva svečeništva. Tako bode nekdanj tudi z našimi brati Slovenci ali belimi Hrvati, ki ne zaostanejo za Irce“.

Slovenski odvetnik v Celovcu g. Alojzij Kraut je otvoril z dnem 1. novembra svojo od-vetniško pisarno. Koroški Slovenci, ogibajte se celovških nemških odvetnikov in podpirajte vr-lega svojega rojaka!

Socijalna demokracija v Trstu. „Primorski List“ toži, da v Trstu socijalna demokracija od slovenske strani ne dobiva primerne odpora. Pri sv. Ivanu v Trstu so socijalni demokratje zborovali v „Narodnem domu“, in po narodnih okoličanskih krčmah razvijajo žilavo agitacijo. Na shodih jim nihče ne nasprotuje, nihče ne ugovarja. To je žalostno, prežalostno! Socijalne demokracije ne gladiti, sicer se bodo tržaški Slovenci prekmalu kesali!

V okolici tržaški bodo vršili varnostno službo zopet orožniki. Orožniki bodo odslej po-polnoma neodvisni od magistrata in bodo od-visni le od delegata na namestništvu, o katerem se čuje, da je pravičen mož.

Slovenska opera v Celju. Dne 21. t. m. potuje naša slovenska opera v Celje. Pela se bode Verdijeva opera „Trubadur“.

Sedem laških otroških vrtov na mestne stroške bode sedaj v Gorici. Za te ima občina goriška denar, za slovensko šolo pa ne!

Tovarno za črnilo bi bilo dobro ustanoviti med Slovenci. Koliko porabijo črnila samo naše šole in trgovine, naši uradi in naša župnišča! Tovarna bi imela znaten uspeh, ko bi jo le ti faktorji podpirali. Nekoliko čistega dohodka naj bi imela pri tem podjetju naša prepotrebna šolska družba sv. Cirila in Metoda, ki ima že slovenske užigalice in svinčnike in v kratkem dobi svojo cikorijo. Kateri slovenski podjetnik se bode prvi oglašil pri družbi, da ima pogum, napraviti domačo tovarno za črnilo?

Malim obrtnikom namerava c. kr. vojno ministerstvo izročiti izdelovanje nekaterih po-trebščin. Oferti se vlagajo do 17. decembra. Podrobnosti se poizvedo pri trgovski in obrtni zbornici v Ljubljani.

Društva.

Zabavni večer. Prvi letošnji zabavni večer „Slovenskega učiteljskega društva“ bo dne 6. t. m.

v mali dvorani „Narodnega doma“. Začetek zaradi gledališča še le ob 9. uri. Iz prijaznosti sodelujeta sl. tamburaški zbor ljubljanskega „Sokola“ in sl. kvartet „Ilirija“. K mnogobrojni vdeležbi vabi vse člane ter prijatelje in prijateljice slovenskega učiteljstva odbor.

„Slovensko planinsko društvo“, priredi od-hajajočemu bivšemu odborniku in načelniku osno-valnega odbora „Slov. planin. društva“ gosp. Vlad. Hraskemu na čast društveni večer, in sicer v petek (!) dne 5. novembra t. l., v čital-niški dvorani „Narodnega doma“. Začetek temu večeru, pri kojem sodeluje iz posebne naklonje-nosti naš slavn kvartet „Ilirija“, je ob 8. uri zvečer. Društveni člani in njih rodbine, kakor tudi nečlani, prijatelji in znanci so najljubneje vabljeni.

Krščansko-socijalno železničarsko društvo v Ljubljani je ustanovljeno. Novo društvo je prvo krščansko-socijalno železničarsko društvo v Av-striji. Razprostiralo se bode po raznovrstnih podružnicah po Kranjskem in po sosednih de-želah. Društvo namerava zboljšati in varovati duševne in gmotne interese svojih udov v do-sego skupnega iskrenega delovanja v prosepah vseh železničarjev na temelju lojalnih, državo vzdržujočih, patrijotičnih načel. Sredstva v do-sego tega namena so: Dajanje brezplačnega pravnega varstva v zadevah, izvirajočih iz služ-benih odnošajev; pregajanje, čitanje in razgovori o vseh stanovskih in strokovnih vprašanjih, ka-kor sploh o vsem, o čemur se treba poučiti, razun v političnih vprašanjih; naprava knjižnic; vpeljava strokovnih časopisov; sestavljanje in podpiranje peticij in ugovorov na merodajne oblasti in korporacije v svrhu povzdige materi-jelnega stanja železničnih uslužbencev; dajanje podpor pomoči potrebnim udom; brezplačno da-janje in posredovanje predujmov; podeljevanje doneska pogrebni stroškom za ude, oziroma člene njihovih rodbin; prijateljski shodi in pri-rejanje veselja; brezplačen pouk rednih udov v svrhu dovršitve strokovnih izpitov; izdavanje strokovnih del in brošur. Ustanovni shod se je vršil v nedeljo v dvorani „Rokodelskega Doma“. Pristopilo je društvu takoj prvi večer okoli 200 udov. Navdušeno so govorili železničarji gg. Wenig, Schott in Finžgar. Društvenim predsednikom je bil jednoglasno izbran gospod Wenig, njegova namestnika sta pa gospoda Finžgar in Noč. Prvi tajnik je g. Schott, njegova namestnika sta gg. Ant. Gregorec in J. Pip. Blagajnik je g. Kraljič, namestnika njegova gg. Wizičjak in Barl. Voditelja računov sta gg. Mervič in njegov namestnik Tuma. Knjižničar je g. Cerar, njegov namestnik gosp. Jaklič, nadzorovalni svetovalci so gg.: Kun-tara, Oražem, Golar, Prešeren, Rupar. V razsodišče so izvoljeni gg.: Dereani, Tre-falt, Urbančič, Fortuna, Šolar, Ba-novec, Satler, Jeraj, Kadunc, Sluga, Mihelčič, Janežič, Kočar, namestniki so gg.: Novak, Kogovšek, Hribernik, Čuden, Oblak, Svetlin, Vode, Matko, Boloh, Kocelj. Veliko ovacijo so železničarji priredili drž. poslancu gosp. dr. Kreku, ko je došel na shod. Po izbornem njegovem govoru izvolili so ga prvim društvenim častnim članom. Shodu je izročil iskrene pozdrave tudi g. Gostinčar kot zastopnik ostalih krščansko-socijalnih de-lavcev v Ljubljani.

Razne stvari.

V Gradcu je v noči od sobote do nedelje došlo do boja med slovanskimi in nemškimi dijaki. Na pomoč je moral priti oddelek rešilne družbe, ker je ostalo na mestu šest ranjencev. „Tagespošta“ pravi, da so provzročitelji Slovani, nam se pa zdi, da so nemški dijaki s podoknico Frischaufer hoteli dokazati, da mirnih ljudi ne puste pri miru.

V državnem zboru so se poslanci med Lecherjevim govorom prav dobro imeli. Popili so 14 hektolitrov piva in 1 hektoliter vina.

Hrvatski delavci so si ustanovili svojo tiskarno v Zagrebu. Prvi list njihovega glasila „Hrvatskega Radnika“, ki je izšel dne 26. oktobra v novi tiskarni, nosi okrašeno lice. Ta

list se krepko bori proti socijalnim demokratom sicer se pa prišteva Frankovi čisti stranki prava. — V Sisku pa izhaja „Hrvatski Radnički Glas, glasilo pravašskog hrvatskog radništva“, ki je krščansko-socijalni list in protivnik krščenega Žida dr. Franka.

V Buzetu so v vseh treh razredih pri občinskih volitvah prodrli slovanski kandidati brez nasprotnih kandidatov. V tej občini je odzvonilo nasprotnikom za vedno.

Na hrvatskem narodnem gledališču v Zagrebu se bode meseca novembra predstavljala izvirna kajkavska drama iz leta 1826. v kajkavskem narečju.

Potres je bil dné 1. novembra v Carigradu popoldne ob 4 1/2 uri. Trajal je tri sekunde.

Dunajski gostilničarji prirejajo shode, na katerih protestujejo proti podraženju piva.

Za Hrvate v Medjumurju, ki so v narodnem oziru zelo zapuščeni, pričel bode izdajati kapelan Juraj Tomac poljudno pisan list.

V Dalmaciji bodo meseca januarja volitve v deželni zbor za devet praznih sedežev. Kakor znano, se je šest italijanskih poslancev odpovedalo poslanstvu, ker deželni zbor ni več dovolil podpore laški ljudski šoli v Splitu.

Statistika blaznih. Iz statistike blaznih v Avstriji je posneti, da narašča blaznost od leta do leta v naši državi. Odstotek je venderle na moški strani višji, nego na ženski. Med 10.000 moškimi je zblaznelih 13,25 odstotkov, izmed 10.000 žensk 10,67 odstotkov. Samo 39,96 odst. vseh zblaznelih se nahaja po blaznicah, drugi so doma, 14,59 odst. je po oskrbovališčih. Vsega skupaj imajo blaznice samo 11.597 prostorov,

tako da pride na 26 odst. jeden prostor. Ozdravi se od vseh na leto samo 9 odst., 10 odst. jih pomrje.

Darila.

V zaklad za izdajanje „Slov. Lista“ je podaril „zmagalec“ 10 gld.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prejelo je poslednje mesece še siedeča darila: Iz Novega Mesta poslali so tamošnji gg. akademiki po gosp. stud. phil. Evg. Jalcu 127 kron 44 vinarjev kot polovico čistega dobička veselice, katero so priredili v korist revnim visokošolcem. Slava jim! Dalje so darovali: Slavna posojilnica v Slovenski Bistrici 15 gld.; slavno hranilno in posojilno društvo v Celovcu 10 gld.; slav. „Gewerblicher Aushilfskasse-Verein“ v Ljubljani 10 gld.; slavna posojilnica v Marenbergu 10 gld.; slavna posojilnica v Ptuj 20 gld.; slavni posojilnici v Gornji Radgoni in Zalcu po 5 gld.; Iz Cirknega je poslal pravnik gosp. Jakob Zajec 15 gld. 80 kr.; katere so darovali: Vč. g. Janez Remec, vikarij, 1 gld.; g. R. Fasan, c. kr. geometer, 2 gld.; gg. Tom. Štrukelj, trgovec, in P. Jurman, gostilničar, po 50 kr. Na veselici, katero je priredil gosp. dr. Regen pri Jurmanu, se je nabralo 11 gld. 80 kr. Iz Idrije je poslal pravnik gosp. France Novak 29 gld.; katere so darovali: Vč. g. dekan Arko, gg. Milčinski, c. kr. pristav, J. Gruden, veleposesnik, in J. Golli, trgovec, po 5 gld.; gospa Karolina Lapajne, posesesnica, gg. J. Vedernjak, c. kr. sodnik, Vinko Kolšek, c. kr. notar, J. Sepetavec, trgovec, po 2 gld.; g. Val. Lapajne, trgovec, 1 gld. — Na Koroškem je gosp. Filip Gašparin, modroslovec, nabral in društvu poslal 17 gld.; katere so darovali: Vč. g. Andrej Aplen, župnik pri sv. Jakobu in vč. g. Jakob Knaflič, župnik v Ločah, po 2 gld., vč. g. Jurij Jerman, župnik v Stabnu 1 gld.; vč. g. Jož. Strojnik, župnik na Zili gg. Jakob Wang, c. kr. profesor v Beljaku, vč. g. Valent. Weiss, mestni kapelan v Beljaku, g. Lapus Janez in gospa Lapus Marija v Beljaku, vč. g. Jos. Zeichen, sem. duhovnik v Št. Jakobu, N. N., vč. g. Fr. Virnik, župnik v Lipi nad

Vrbo, vč. g. Anton Gabron, župnik v Skočidolu, in vč. g. Matej Germ, župnik v Rablu, darovali so po 1 gld.; vč. g. Fr. Sattler, kaplan v Rožku, gg. Blaže Kunc, poštni uradnik in Lojze Knafelc, železniški uradnik v Beljaku po 50 kr. — Iz Moravč poslal je g. Makso Pirnat, modroslovec, 17 gld. 30 kr. — V Postojini nabral je g. Peter Kraigher, trgovec, 23 gld. 50 kr., katere so darovali: G. dr. Dragotin Treo, odvetnik, 3 gld.; gg. dr. Dolschein, zdravnik, dr. Papež, c. kr. sodni pristav, Štefan Primožič, solski vodja, po 2 gld.; gg. Matija Premk, posestnik v Gradcu, Fr. Arko, posestnik, Avg. Petrič, pisar, Anton Ditrich, trgovec, dr. Ponebšek, nadzornik, San Ružička, nadgeometer, Peter Kraigher, trgovec, Ferd. Gaspari, c. kr. živinozdravnik, (ime nečitljivo) trgovec, Ljud. Ditrich, trgovec, Rihard Šeber, tiskar, po 1 gld.; po 50 kr. so darovali gg. J. Debevc, župan v Slavini, Morel, kmet v Hrašah, Jos. Inocente, slikar, Matevž Medica, posestnik v Št. Petru, Alojz Domicelj, trgovec v Zagorju, F. Kuttin, trgovec v Postojini, Oton Grebenc, c. kr. davkar v Postojini. Dalje so društvu darovali gg.: Dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici, 5 gld.; dr. Josef Gorički, advokat v Gornji Radgoni, 5 gld.; dr. Peter Laharnar, c. kr. podtajnik v ministerstvu notranjih stvari na Dunaju, 5 gld.; g. Karol Pleško, c. kr. deželne sodnije svetnik v Ljubljani, 2 gld.; g. Anton Pesek, učil. suplent v Ljubljani, 1 gld.; vč. gg. Anton Žlogar, župnik, in Jože Vrankar, kapelan, oba v Kranjski Gori, darovala sta vsak po 1 gld. — Za toliko blagih darov bodi najiskrenejša zahvala v imenu revnih slovenskih visokošolcev na Dunaju, posebno je še hvaliti trud in požrtvovalnost gospodov novomeških akademikov. Petra Kraigherja, trgovca v Postojini, dr. Legna v Cirknem, pravnika Jakoba Zajca, pravnika Fr. Novaka, modroslovcev Filipa Gašparina in Maksa Pirnata. Slava jim! — V solskem letu 1896/7 bilo je proslincev — 55! V 10. odborovih sejah je odbor razdelil 1859 znamek za obed (po 25 kr.), v gotovini pa 622 gld., vsega skupaj je društvo potrošilo 1086 gld. 75 kr. Te številke glasno govore! Odbor prosi uljudno daljnih podpor, katere hvaležno sprejema vč. g. Francišek Jančar, konsignor, papeški komornik in župnik nemškega viteškega reda, Dunaj, I. Singerstrasse 7. — Za odbor: Jakob Pukl, predsednik, Ivan Luzar, tajnik.

Brata Eberl,

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.

Pleskarska mojstra 4 (47-41)
c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in
pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost.

Zaloga originalnega karbolineja.

Maščoba za konjska kopita in usnje.

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 51.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najpreprostejših do najfinejših rujave, zelene
ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v pol-
jubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči
za vse svoje izdelke jedno leto.

— Cene nizke. — 1 (47-41)

Pleskarska in lakirarska obrt

Josipa Makovca

Breg št. 20. LJUBLJANA Breg št. 20.

se priporoča spoštovanemu p. n. občinstvu za pre-
vezemanje vseh v njegovo stroko spadajočih del,
47 (35-26) kakor v mestu tako na deželi

zlasti vseh novošegnih vrst lesa s prosto
roko imitovanih.

Točno in solidno izvrševanje, pri uporabi najboljšega
materijala in po kolikor mogoče najnižjih cenah.

Prej **Albert Robida** Prej
M. Učak M. Učak

v Ljubljani, Rožne ulice št. 5

49 (23-21) izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled
veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na de-
želi se vzprejemajo ob vsakem času. Priporoča
se sosebno za slikanje cerkev in kapel. — Na-
ročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

Janez Jax

Ljubljana, Dunajska cesta 13.

priporoča svojo veliko zalogo

šivalnih strojev

35 (47-41)

in

strojev za vozarenje.

(biciklov, velocipedov.)

Ceniki franco na razpolago.

Alojzij Lenček,

stavbeni in galanterijski klepar,

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 21.

se priporoča slavnemu občinstvu v Ljubljani in
na deželi za vse v njegovo stroko spadajoča dela

☞ Zagotavlja najsolidnejšo postrežbo in
54 (32 23) zmerne cene. ☛

Naznanilo prevzetja.

Usojam si visokočastitemu p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da bodem dobro znano restavratorjo

hôtel „Pri slonu“ v Ljubljani

z dnem 4. novembra 1897 prevzel.

Oprt na svoje dolgoletne izkušnje v največjih tu- in inozemskih hišah, katere sem si pridobil na polju restavratorskega obrta, se bodem potrudil, postreči slavnemu občinstvu z najboljim, kar premoreta kuhinja in klet.

Za mnogobrojni obisk najuljudneje prosi

s spoštovanjem

Gabrijel Fröhlich

t. č. kopališki restavrator v Kamniku.